

# ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10266/2013-ERU

V Ostravě dne 30. září 2013

Č. j. 10266-11/2013-ERU

## ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-10266/2013-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 5. září 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost **Provádění staveb Olomouc, a.s.**, se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, PSČ: 772 11, IČ: 253 85 551, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona rozhodl

takto:

**I.** Účastník řízení, Provádění staveb Olomouc, a.s., se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, PSČ: 772 11, IČ: 253 85 551, v rozporu s ust. § 46 odst. 8 písm. c) a ust. § 46 odst. 12 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 18. června 2013 v ochranném pásmu elektrizační soustavy v Olomouci – Řepčíně na adrese Svatoplukova ■ zemní práce, při nichž došlo prostřednictvím strojního mechanismu, bagru CAT registrační značky M00 0393, k poškození podzemního elektrického kabelu typu 3x240 AXEKVCE se jmenovitým napětím 22 kV, a touto činností tak ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu, čímž se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona.

**II.** Dle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Provádění staveb Olomouc, a.s., se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, PSČ: 772 11, IČ: 253 85 551, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 12513.

**III.** Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti Provádění staveb Olomouc, a.s., se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, PSČ: 772 11, IČ: 253 85 551, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 125131.

## **Odůvodnění**

### **I. Úvod**

Dne 5. září 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností Provádění staveb Olomouc, a.s., se sídlem Olomouc - Hodolany, tř. Kosmonautů 989/8, PSČ: 772 11, IČ: 253 85 551 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků šetření Policie České republiky, jež bylo provedeno v důsledku trestního oznámení podaného dne 18. června 2013. Dne 29. července 2013 pak byla věc policejním orgánem odevzdána Úřadu k projednání přestupku, kterého se měla dopustit fyzická osoba, [REDAKCE]. Úřad po prostudování odevzdaného spisového materiálu věc právně překvalifikoval na podezření ze spáchání správního deliktu právnickou osobou podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.

### **II. Zjištění policejního orgánu**

Policejním orgánem bylo zjištěno, že dne 18. června 2013 prováděl bagrista účastníka řízení, pan [REDAKCE], v rámci výkonu přidělené práce v ochranném pásmu elektrizační soustavy v Olomouci – Řepčíně na adrese Svatoplukova [REDAKCE] zemní práce, při nichž došlo prostřednictvím strojního mechanismu, bagru CAT, registrační značky M00 0393, k poškození podzemního elektrického kabelu typu 3x240 AXEKVCE se jmenovitým napětím 22 kV. Stavbyvedoucí [REDAKCE] následně neprodleně nahlásil událost společnosti ČEZ Distribuční služby, s.r.o., se sídlem Hradec Králové, Riegrovo náměstí 1493/3, PSČ: 500 02, IČ: 26871823 (dále jen „ČEZ Distribuční služby, s.r.o.“).

Ve věci podali vysvětlení také svědci celé události, pan [REDACTED], a pan [REDACTED]. Oba shodně uvedli, že dle jejich vyjádření pan [REDACTED] nepochybil. Celý kabel se nacházel podle nich přibližně 20 centimetrů pod povrchem země a bez chrániče, což je v rozporu s příslušnými předpisy. Své vyjádření k věci poskytl Policii České republiky také stavbyvedoucí, pan [REDACTED], který sdělil, že trasu výkopu naplánoval on dle předpisů a dokumentace. Netušil však, že se poškozený kabel nachází pouze 20 centimetrů pod zemí a navíc bez chrániče, což nemohl podle něj tušit ani bagrista.

Z úředního záznamu o ohledání místa věci č. j. [REDACTED] ze dne 18. června 2013 pak bylo zjištěno, že v hloubce 20 centimetrů pod horní hranou živičného povrchu se nachází obnažený svazek tří kusů kabelů vysokého napětí, které jsou obnaženy v délce 40 centimetrů. Horní kabel byl porušen.

Pan [REDACTED] policejnímu orgánu vypověděl, že pracuje u účastníka řízení jakožto řidič a strojník od roku 2010. S bagrovacím strojem má patnáctileté zkušenosti, během nichž neměl žádnou nehodu. Uvedl, že od roku 2003 pravidelně navštěvoval školicí zařízení, naposledy se školení zúčastnil v roce 2011. K události ze dne 18. června 2013 sdělil, že přesnou trasu výkopu mu určil a vytyčil stavbyvedoucí, [REDACTED]. Hloubku výkopu panu [REDACTED] přitom určil 50 centimetrů od horní hrany asfaltového povrchu. Pan [REDACTED] vypověděl, že byl upozorněn na přítomnost elektrických kabelů, kdy mu bylo oznámeno, že by měly být zakopány v hloubce minimálně 80 centimetrů pod povrchem a že by tedy na ně neměl narazit. Při samotném výkopu mu spolupracovník měřil výšku výkopu. Při nabírání zeminy zaryl zhruba 20 centimetrů do hloubky a následně zpod lžice vyšlehl oheň. Při ohledání místa muži zjistili, že byl lžicí traktorbagru narušen obal černého kabelu a samotný kabel byl obnažen. Pan [REDACTED] rovněž uvedl, že tři kabely, z nichž jeden porušil, se nenacházely v chránícím zařízení, které by mělo být povinnou výbavou vedení vysokého napětí. Sdělil také, že vedení nebylo v předepsané hloubce. Zjištěné poškození následně stavbyvedoucí ihned ohlásil na poruchovou službu společnosti ČEZ Distribuční služby, s.r.o.

K věci poskytl vysvětlení také stavbyvedoucí, pan [REDACTED]. Ten vypověděl, že v rámci rekonstrukce mateřské a základní školy se dne 18. června 2013 provádělo sejmutí stávající rozpraskané asfaltové vrstvy komunikace vedle budovy mateřské školky. Na tuto práci jím byl určen pan [REDACTED]. Pan [REDACTED] dále uvedl, že před započítím všech stavebních prací došlo ze strany provozovatele distribuční sítě k vytyčení stávajících rozvodů elektrických zemních kabelů. V místě, kde prováděl bagrista výkopové práce, nebyly od okamžiku vytyčení kabelů vlastníkem sítě prováděny žádné zemní práce. Stavbyvedoucí přidělil bagristovi k provádění zemních výkopových prací pomocníka, který měl dohlížet na provádění výkopu a případně upozornit bagristu, kdyby byla v zemi patrná nějaká ochranná folie či zapískování. Pan [REDACTED] dále vypověděl, že při sejmutí asfaltového povrchu pak došlo k poškození elektrického zemního kabelu, který byl cca 20 centimetrů pod povrchem, ačkoliv měl být v hloubce 1 metr. Pan [REDACTED] nebyl u toho, když byl kabel

poškozen, na místo se dostavil ihned poté a bezodkladně vyrozuměl poruchovou službu společnosti ČEZ Distribuční služby, s.r.o. Pan [REDAKCE] nad výše uvedené dodal, že následně byl proveden příčný překop předmětného kabelu asi deset metrů od místa, kde došlo k poškození kabelu, přičemž předmětný kabel nebyl v hloubce 70 centimetrů vůbec nalezen. Pan [REDAKCE] je tak toho názoru, že kabel nebyl v zemi v podélném směru položen v konstantní hloubce.

Šetřením policejního orgánu bylo dále zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována v souladu s podmínkami pravomocného stavebního povolení k provedení stavby „Svatoplukova [REDAKCE] – rekonstrukce základní a mateřské školy“ ze dne 26. března 2012 vydaného Magistrátem města Olomouce, odborem stavebním, oddělením pozemních staveb, pod č. j. [REDAKCE]. Vyjádření k existenci energetického zařízení spolu s podmínkami činnosti v ochranném pásmu vydal správce distribuční soustavy dne 11. ledna 2012 Statutárnímú městu Olomouc. Vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy pak bylo provedeno barvou v terénu dne 20. srpna 2012.

Své vyjádření se k věci zaslala dne 8. července 2013 také společnost ČEZ Distribuce, a. s., se sídlem Děčín, Teplická 874/8, PSČ: 405 02, IČ: 24729035 (dále jen „společnost ČEZ Distribuce, a. s.“), která potvrdila, že vytyčení energetického zařízení bylo provedeno dne 20. srpna 2012. O poškození energetického zařízení nebyla společnost ČEZ Distribuce, a.s., informována bezprostředně, neboť hlášení obdržela nejprve společnost ČEZ Distribuční služby, s.r.o. Společnost ČEZ Distribuce, a. s. jakožto poškozený dále uvedla, že nelze jednoznačně odpovědět, kolik bylo postiženo koncových odběratelů. Uvedená společnost nadto sdělila, že jelikož nebyl poškozený kabel uložen v souladu s platnou ČSN normou, nebyla škoda vyčíslena a nebude ani uplatňována.

### **III. Průběh správního řízení**

Na základě skutečností zjištěných policejním orgánem zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Dne 5. září 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o zahájení správního řízení č. j. 10266-2/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne a ve kterém byl poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 16. září 2013 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení spolu s kopií zápisu o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ze dne 20. srpna 2012, fotodokumentací a zápisy ze stavebního deníku ze dne 18. června 2013 a 21. června 2013. Účastník řízení ve svém vyjádření uvedl, že stávající zemní kabelové vedení VN 22 kV provedené kabely 3x240 AXEKVCE bylo na místě jejich obnažení uloženo v rozporu s platnými českými technickými normami, kdy hloubka uložení pro kabely 22 kV ve vozovce musí být minimálně 100 centimetrů, popřípadě pokud nelze tohoto uložení dosáhnout, je nutno kabely opatřit mechanickou ochranou. Současně účastník řízení také podotkl, že realizoval práce na základě vyjádření provozovatele distribuční soustavy a na základě

zápisu o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy. Účastník řízení připomněl, že odpovědný stavbyvedoucí poruchu ihned zaznačil do stavebního deníku a nahlásil ji společnosti ČEZ Distribuce, a. s., která následně poškozený kabel opravila. Dle názoru účastníka řízení je odpovědnost za nesprávné a nevyhovující uložení kabelu plně na straně jeho majitele. Účastník řízení také vysvětlil, že nešlo v daném případě provádět ručně kopané sondy, neboť vrstva živice nedovolovala tento způsob odkrytí a zjištění reálného stavu hloubky položeného kabelového vedení. Práce by musely být realizovány pomocí ručního bouracího kladiva, a mohlo by tak dojít ještě k většímu ohrožení, a to života zaměstnance účastníka řízení.

Dne 17. září 2013 pak bylo správnímu orgánu doručeno další vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že je připraven podat oprávněné úřední osobě ústní vysvětlení k vedenému správnímu řízení.

Dne 19. září 2013 provedl správní orgán dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 10266-8/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s předstihem dne 12. září 2013 vyzooměn oznámením o dokazování č. j. 10266-6/2013-ERU z téhož dne. Dokazování proběhlo tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 19. září 2013 pak správní orgán zaslal účastníkovi řízení vyzoomění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, č. j. 10266-9/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno. Účastník řízení této možnosti nevyužil a k podkladům rozhodnutí se nevyjádřil.

Správní orgán považuje skutečnosti uvedené ve výše uvedeném policejním spisu za pravdivé a skutkový děj z nich vyplývající tedy za prokázány. Rovněž jejich rozsah považuje správní orgán za zcela dostačující pro vydání rozhodnutí ve věci, proto žádné další důkazy sám nezajišťoval a dokazování nedoplňoval. S ohledem na průběh správního řízení a na skutečnost, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení, a také v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jenž měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

## **V. Popis skutkového stavu věci**

Zemní práce v souvislosti s rekonstrukcí základní a mateřské školy na adrese Svatoplukova ■, Olomouc – Řepčín, byly uskutečněny na základě stavebního povolení

ze dne 26. března 2012 vydaného Magistrátem města Olomouce, odborem stavebním, oddělením pozemních staveb, pod č. j. [REDAKCE].

Z podkladů, které správnímu orgánu předložil účastník řízení, vyplývá, že existence energetického zařízení byla účastníkovi řízení prokazatelně známa, a to z vyjádření k existenci energetického zařízení ze dne 11. ledna 2012. O přesné vytyčení polohy energetického zařízení v terénu pak účastník řízení požádal společnost ČEZ Distribuce, a.s., která předmětné zařízení v zájmovém území stavby prokazatelně zaměřila a následně vyznačila barvou v terénu, o čemž svědčí zápis o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ze dne 20. srpna 2012. V zápisu o vytyčení je uvedeno, že v případě nejasné trasy kabelového vedení budou v místech označených na situačním zákresu provedeny se zvýšenou opatrností ručně vykopané sondy k upřesnění umístění kabelů.

Dne 21. prosince 2012 uskutečnil účastník řízení pro své zaměstnance školení z právních a ostatních předpisů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Dne 18. června 2013 prováděl účastník řízení v ochranném pásmu energetického zařízení v Olomouci – Řepčíně na adrese Svatoplukova [REDAKCE] zemní práce, při nichž došlo prostřednictvím strojního mechanismu k poškození podzemního elektrického kabelu typu 3x240 AXEKVCE se jmenovitým napětím 22 kV. Účastník řízení sdělil, že zemní kabelové vedení, jehož součástí byl také poškozený kabel, bylo uloženo pouze 20 centimetrů pod zemským povrchem.

Vzniklé poškození bylo nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Společnost ČEZ Distribuce, a.s., ve svém vyjádření ze dne 8. července 2013 potvrdila, že vytyčení energetického zařízení bylo provedeno dne 20. srpna 2012. Společnost ČEZ Distribuce, a. s. jakožto poškozený dále uvedla, že došlo ke krátkodobému přerušení dodávky elektrické energie pro přilehlá odběrná místa, avšak nelze jednoznačně odpovědět, kolik bylo postiženo koncových odběratelů.

## **VI. Právní hodnocení**

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 46 odst. 8 písm. c) a ust. § 46 odst. 12 téhož zákona.

Ustanovení § 46 odst. 8 písm. c) energetického zákona stanovuje, že v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno

provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob. Dle ust. § 46 odst. 12 energetického zákona pak musí být veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození energetického zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě správního deliktu poškození energetického zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl účastník řízení, který prováděl zemní práce prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození podzemního elektrického kabelu.

Správní orgán se tak při posuzování správního deliktu účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání, tedy zejména, zda činnost prováděl v ochranném pásmu, a dále pak mimo jiné otázkou, zda účastník řízení prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Dle ust. § 46 energetického zákona je ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně pak činí 1 m po obou stranách krajního kabelu. Tím, že účastník řízení svým jednáním poškodil podzemní elektrický kabel, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci správního řízení také prokázal, že vlastní existence zařízení elektrizační soustavy byla účastníkovi řízení prokazatelně známa, a to z vyjádření k existenci energetického zařízení ze dne 11. ledna 2012 a ze zápisu o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy ze dne 20. srpna 2012. Účastník řízení si tak musel být vědom skutečnosti, že se v místě provádění prací nachází ochranné pásmo zařízení elektrizační soustavy, přičemž ochranné pásmo nemělo být vůbec zasaženo. Přesto k tomu ovšem došlo.

K samotnému poškození energetického zařízení v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona došlo při provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu.

Ustanovení § 46 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu energetického zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je legislativně upraven z důvodu ochrany energetických zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází. Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných, ale všech

činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení energetického zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení elektrizační soustavy, takovouto činností nepochybně je. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí však adresátů právní normy plně odpovědné za výsledek.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 46 odst. 8 písm. c) energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit zařízení elektrizační soustavy, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob. Účastník řízení svým jednáním způsobil krátkodobý výpadek elektrické energie, a tím nepochybně ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného energetického zařízení.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení prováděl v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy v Olomouci – Řepčíně na adrese Svatoplukova ■ zemní práce, při kterých došlo prostřednictvím strojního mechanismu k poškození podzemního elektrického kabelu se jmenovitým napětím 22 kV, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jeho provozu.

Správní orgán považuje za nutné se vypořádat také s námitkami účastníka řízení uplatněnými v rámci správního řízení.

Správní orgán uvádí, že důkazy, které účastník řízení zaslal spolu se svým vyjádřením na podporu svých tvrzení, již spis postoupený od policejního orgánu obsahoval.

K námitce účastníka řízení, že stávající zemní kabelové vedení vysokého napětí nebylo uloženo v souladu s technickými normami a že na základě zápisu o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy účastník řízení předpokládal, že kabel je uložen v souladu s danými normami, správní orgán uvádí, že pokud by účastník řízení provedl ručně kopané sondy, jak mu bylo uloženo v zápise o vytyčení podzemního zařízení distribuční soustavy, zjistil by přesné uložení kabelů a k porušení energetického zařízení nemuselo dojít. Správní orgán tak konstatuje, že tyto skutečnosti nevyvíňují účastníka řízení ze spáchání projednávaného správního deliktu, neboť účastník řízení věděl, že se pohybuje v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy a aniž by znal přesné hloubkové uložení předmětného zařízení, prováděl činnosti v jeho ochranném pásmu prostřednictvím strojního mechanismu.

Skutečnost, že bylo poškození předmětného kabelu bezprostředně nahlášeno správci daného zařízení, bude zohledněna níže, při posuzování výše pokuty.



K námitce účastníka řízení, že odpovědnost za nesprávné a nevyhovující uložení kabelu je plně na straně majitele a provozovatele daného zařízení, správní orgán uvádí, že odpovědnost osob vykonávajících práce v ochranném pásmu je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Za porušení povinností stanovených energetickým zákonem je tak v projednávaném řízení odpovědný pouze účastník řízení.

Ze strany účastníka řízení tak byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže nic změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty stricto sensu materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení poškodil elektrický kabel vysokého napětí, došlo zcela jistě k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl v první řadě ohrožen zájem na ochraně života, zdraví a bezpečnosti osob. Současně byl ohrožen zájem společnosti na nepřetržitém provozu zařízení elektrizační soustavy.

Výše uvedeným jednáním se tak účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

Správní úřad se také zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, například pokud by byly zemní práce prováděny ručně s maximální opatrností. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá,

že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Účastník řízení si sice nechal podzemní zařízení distribuční soustavy vytyčit a správní orgán bere v potaz i skutečnost, že poškozený kabel nebyl uložen v souladu s technickými normami, nicméně účastník řízení neprovedl ručně vykopané sondy a zemní práce prováděl za pomoci bagru. Správní orgán je tak toho názoru, že popsané jednání účastníka řízení nespĺňuje podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona.

Výše uvedeným jednáním se účastník řízení dopustil spáchaní správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

## **VII. Uložení pokuty**

Účastník řízení se dopustil spáchaní správního deliktu uvedeného v ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, za který lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v rámci správního. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchaní a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení elektrizační soustavy a zájem na bezporuchové dodávce elektrické energie pro jeho konečné zákazníky. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Způsob jak naplnit toto ustanovení zákona sám energetický zákon účastníku řízení neurčuje, činí jej však plně odpovědným za výsledek. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se subjektivní stránkou věci a posuzovat ji, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení zjevně nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo v přímé souvislosti se způsobem prováděné činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení

požadováno a nezvolil pro tuto činnost takový stupeň obezřetnosti a míru opatrnosti, aby k jeho poškození nedošlo. Správní orgán zohlednil především skutečnost, že účastník řízení neprovedl ručně vykopané sondy.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 46 odst. 12 energetického zákona považuje správní orgán za velmi závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává názor, že poškozením zařízení elektrizační soustavy může být způsoben závažný následek, který může ohrozit spolehlivost a bezpečnost této soustavy jako takové. Především se jedná o možný výpadek elektrické energie a přerušení dodávky zákazníkům a také možnost, že nedodržením stanovených povinností a právních předpisů může dojít k ohrožení zdraví a života zúčastněných osob. Zejména z důvodu možného ohrožení života a zdraví osob jsou pro práci v ochranném pásmu stanovena přísná pravidla a podmínky, které se musejí bezpodmínečně dodržovat.

Správní orgán posuzoval také otázku způsobu spáchání správního deliktu. Zejména bylo přihlédnuto k tomu, že účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl prostřednictvím strojního mechanismu a aniž by provedl ručně kopané sondy, což je v rozporu se zákonnou povinností počínat si takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení energetického zařízení, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Za polehčující okolnost naopak považuje správní orgán to, že došlo k vytyčení plynárenského zařízení v terénu.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení. Účastníku řízení je vytýkáno, že v důsledku jeho činnosti došlo ke krátkodobému přerušení dodávky elektrické energie. Společnost ČEZ Distribuce, a.s., však nedokázala jednoznačně určit, kolik koncových odběratelů bylo poškozeno. Dle názoru správního orgánu vypovídají tyto údaje o nízké energetické důležitosti narušeného zařízení, a správní orgán tak k této skutečnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Při poškození výše uvedeného energetického zařízení došlo k přerušení dodávky elektřiny, nicméně nebylo zjištěno, po jak dlouhou dobu. Správní orgán však konstatuje, že délku trvání výpadku nemohl účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo nahlášeno místně příslušnému správci distribuční soustavy, který zajistil jeho následnou opravu. Ke skutečnosti, že došlo k nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty také jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení právních předpisů ve věcné působnosti Úřadu, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

V neposlední řadě přihlédl správní orgán k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát, který je účetní jednotka povinna vyhotovovat v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Z výkazu zisků a ztrát ke dni 31. prosince 2012 vyplývá, že v účetním období roku 2012 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši 3 807 000 Kč za hospodářskou činnost, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši 3 848 000 Kč. Za výkony pak účastník řízení vykázal 115 961 000 Kč. S ohledem na tyto údaje je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 15 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

### **Poučení**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

- Otisk úředního razítka - Mgr. Eva Dlouhá, v. r.  
oprávněná úřední osoba  
sekce kontroly

